

$\frac{146097}{400} = 365,2425$ денон., което надминува величината на годинѣтъ на 0,0003 денонощия, сир. за 3300 год. тѣзи погрѣшка ще порасте до едно денонощие. Григорианското броене или *новыйиъ стиль* е прието въ цялѣ Европѣ, като изключимъ Россия, България и Гръция, дѣто държатъ Юлианското или *старый* стиль.

Забелѣжително, че въ Персиѣ йоще въ XI столѣтие было въведено лѣтоброене, което е по тѣчно отъ Григорианското. Тамъ е приетъ циклъ отъ 33 години, отъ които 7 четырехлѣтия сѣ съвсѣмъ съгласны съ нашытъ, сир. сяко състои отъ три просты и една высокосна година; а подиръ тяхъ слѣдва пятилѣтие, кое състои отъ четири просты и една высокосна година; послѣ този циклъ ся повтаря въ сжщыйтъ порядъкъ; и тѣй въ сѣкы 33 години ся съдържатъ 25 просты и 8 высокосны. Срѣдната величина на годинѣтъ спорѣдъ това броене = 365,2424 денон. сир. по много отъ истинскѣтъ на 0,0002 денон., тѣй щото погрѣшката порасва на едно денонощие само подиръ 5000 години.

Най тѣчно лѣтоброене е предложено отъ астрономътъ Медлеръ; то състои въ това, щото изъ сѣкы 128 юлианскы години едната высокосна година да ся прави проста. Спорѣдъ тая система голѣмината на годинѣтъ ще ся различава отъ истинскѣтъ по малко отъ колкото на 2'', и погрѣшката ще порасте до едно денонощие само подиръ 50000 год.

IX.

Л у н а т а.

78. СОБСТВЕННОТО МЪРДАНИЕ НА ЛУНѢТѢ. Лесно е да ся забелѣжи, че луната не стои неподвижна върху небесный сводъ, а какъто слънцето, мърда ся между звѣздытъ отъ *W* къмъ *O*. Като наблюдаваме даже съ просты очы лунѣтъ въ течението на няколко часове, можемъ да видимъ, че положението ѣ между звѣздытъ въ тѣзи промеждина отъ